

De Witte Dame van de Pyreneeën

Camden, VS, 2016

Toen we ons huis in het hart van de Franse Pyreneeën kochten, vertelde de makelaar een spannende legende over een Witte Dame die zich in het verleden af en toe had laten zien bij het oude château waarop we uitzicht hebben. Omdat ik een boek over witte spookdames heb geschreven, was ik natuurlijk een en al oor. Regelmatig werpen we een blik op het kasteel dat onderwerp is van verschillende legenden in onze regio. Op een dag gebeurde er iets dat onze wereld even op zijn kop zette.

‘Monique, ik denk dat ik die witte dame van dat kasteel zie!’

*'Overal ter wereld worden dit
soort engelachtige verschijningen
waargenomen'*

Sylviane & Tim

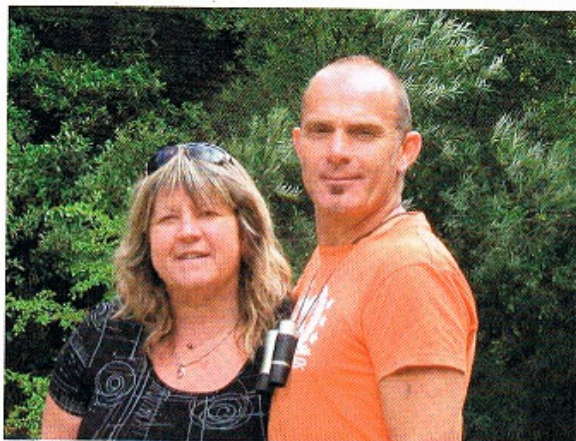
18 mei 2018... Buiten was het pikdonker. Ik zat in mijn werk-kamer wat mails te beantwoorden die waren blijven liggen en mijn man besloot nog even voor het slapengaan een ommetje te maken met onze oude Newfoundlander. Hij pakte de hondens-riem en rammelde ermee. De harige Barry kwam overeind en ik hoorde hoe de voordeur zich opende en sloot. Binnen enkele minuten vloog de voordeur open en hoorde ik mijn man vanuit opze gang roepen: "Monique, ik denk dat ik die witte dame van dat kasteel zie. Kom gauw!"

Een witte verschijning

Ik rende naar buiten, ons terrein over met mijn blik gericht op het kasteel.

"Niet daar", zei hij en hij wees naar de lucht. "Daar!" Ik keek omhoog en in een reflex dook ik richting een struik. Ik schrok van wat ik zag, want in de lucht hing een laaghangende, spierwitte nevel, die compleet de vorm van een engel had. Het was zo megagroot dat ik het in eerste instantie ontzettend overwel-digend vond. De lucht was donker, maar helder. Omdat we op een heuvel wonen, kunnen we ver kijken en nergens in de wijde omtrek waren wolken zichtbaar. Het was duidelijk een engel. Spierwit. Dit wezen leek te communiceren met ons door subtiele armbewegingen. Alles in me blokkeerde, omdat dit zo overwel-digend was. Ik kon simpelweg niet bevatten wat ik zag. Armen, benen, een gewaad, vleugels, een hoofd en iets wat in een hand gedragen werd, een soort stok of lans. Ik rende naar binnen, griste mijn camera van de tafel en ging buiten naast mijn man op het trapje zitten dat leidt naar een verhoging in de tuin. Ik probeerde foto's te maken van dit fenomeen, maar mijn camera blokkeerde. Ik verwisselde de accu voor een volle, maar nog steeds lukte het me niet een foto te maken. Mijn camera ging weliswaar aan, maar zodra ik de lens op de lucht richtte, sprong het toestel uit en blokkeerden alle knoppen.

"Laat die camera maar voor wat het is. Kijk maar goed! Dit is niet normaal", zei mijn man. "Zoets als dit zien we misschien nooit meer." Een kwartier lang tuurden we naar de lucht. Daarna werden de vleugels vlinderachtig, veranderde de zich zo scherp aftekenende nevel in een duifvorm en was in één klap alles foet-sie. Onthutst gingen we naar binnen en we hebben die nacht nog lang in bed liggen praten en speculeren over wat we nou precies gezien hadden.

Schroom

Mijn Nehalennia-artikel was op dat moment net gepubliceerd in ParaVisie en ik had het betreffende nummer ontvangen. ('De Vergeten Maangodin', ParaVisie juni 2018). Ik vroeg me af of de ervaring iets met deze Keltische godin te maken had. In voorbij-tijden interpreteerden mensen dit soort verschijnselen als tekens van deze godin, die volgens de verhalen in een fladderende jurk uit de hemel kon neerdalen. Ik kon wat ik had gezien niet de-finiëren en het enige wat ik had gevoeld, was dat het duidelijk een vrouwelijke energie was.

Ik heb jarenlang een UFO-meldpunt beheerd en later in mijn praktijk regelmatig gesprekken gehad met paranormaal gevoe-lige mensen die cursussen bij me volgden. Ik weet hoe moeilijk het soms is om over niet gangbare ervaringen te praten. Hoewel ik zelf die schroom wel redelijk overwonnen heb, was dit nou typisch zo'n gebeurtenis die ik liever alleen in eigen kring deel-de. Anderen hebben niet gezien wat wij zagen en zouden vast concluderen dat we met een rijke fantasie in een nachtwolk een gedaante hadden ontwaard.

Zien meer mensen dit?

Toch bleef de ervaring me wel bezighouden. Een korte zoek-tocht leverde me veel resultaten op die door deskundigen ver-klaard worden als zijnde natuurlijke, en dus geen bovennatuur-lijke, fenomenen. Vraag het meteorologen en zij zullen zeggen dat zo'n engelennevel niet meer is dan een natuurverschijnsel. Toch zit er ook een andere kant aan dit soort fenomenen, die als overeenkomstig kenmerk hebben dat ze verschijnen en dan plots geheel verdwijnen. Getuigen die zoets ook met eigen ogen hebben gezien, beschouwen het niet zelden als een goddelijk te-ken, een hemelse boodschap of een door een overledene gepro-jecteerd symbool en zijn gegrepen door wat ze hebben gezien. En overal ter wereld worden dit soort engelachtige verschijnin-gen waargenomen, er bestaan zelfs websites waarop foto's van zulke vreemde nevels verzameld zijn. Soms wordt zo'n engel door veel mensen tegelijk gezien. Zo waren op 13 maart 2013 veel Amerikanen getuige van een rode wolk in de vorm van een engel die in Florida boven Royal Palm Beach hing, toevallig vlak nadat de nieuwe paus was gekozen.

Royal Palm Beach, VS, 2013

Sylphs & Sylphids

In alternatieve kring valt in dit verband de benaming *Sylfen*. Arts, theoloog en astroloog Paracelsus (1493-1541) schreef daar al over. Hij beschouwde het als natuurwezens, die als een levensvorm in een eigen wereld wonen die voor de beperkte en onderontwikkelde menselijke zintuigen niet goed waarneembaar is. Manly P. Hall besteedt ook in een uitgebreid hoofdstuk aandacht aan dit onderwerp in *The Secret Teachings of all ages* (1928) en schrijft dat de mannelijke *sylphs* en vrouwelijke *sylphids* ten opzichte van mensen vriendelijke entiteiten zijn die werken via de gassen en ethers van de aarde. Dwalend als elementaire nomaden tussen de wolken, benutten ze de wind als voertuig. Ze zouden honderden jaren oud kunnen worden. Het zouden deze sylfen zijn die met hun stemmen mensen van alles kunnen influisteren tijdens het orakelen, maar die ook inspiratie geven aan schrijvers, de geest van de dromer kunnen beïnvloeden en zo hun geheimgehouden kennis delen van de schoonheid en werking van de natuur.

Een bijzondere ontmoeting

Mijn man en ik geloven niet dat dit zomaar een nevel was, daarvoor was het te afwijkend en had het een te duidelijke, mensachtige vorm. We besloten de ervaring te beschouwen als een bijzonder moment dat we samen hadden gedeeld en het daarbij te laten. Zo'n twee maanden na dit gebeuren, kreeg het relaas echter een vervolg. We waren door een Franse vriend uitgenodigd om naar een optreden te komen kijken van de band waarin hij drumt. Het was een warme dag geweest en de band speelde in een kleine zaal voor een bescheiden publiek. Het was gezellig en toen de muzikanten na een uur een pauze namen, liepen wij even naar buiten. Ik wilde een sigaret roken, mijn man liep mee voor wat verkoeling. In het avondschemer raakten we aan de praat met Tim Bauermeister, een Engelsman die hier in het gebied woont en door de zanger van de band was uitgenodigd het optreden bij te wonen. Het lot besloot dat Tim, die een kwart eeuw geleden met zijn camper door de Pyreneeën reisde, hier moest blijven. Zijn camper viel namelijk stil en begaf het, hij kreeg gedurende de reparatietijd een baan aangeboden

en leerde de liefde van zijn leven kennen. Tim is hier niet meer weggegaan. We hadden een leuk gesprek over tal van zaken die hier vaker een gespreksonderwerp zijn. Iedere steen ademt spiritualiteit en er zijn zo veel bijzondere plekjes die een aantrekkingskracht uitoefenen op mensen en om nader onderzoek schreeuwen. Het gevoel hier naartoe te 'moeten' is herkenbaar voor veel emigranten die hier wonen. Ik had daar recent nog over gesproken met een Australisch koppel dat hun hele hebben en houwen had verkocht voor een nieuw bestaan op een Franse bergrug. Tim is bezig met het schrijven van een boek en hij vertelde daar wat over. Vervolgens haakte ik daarop aan en ik vertelde hem over mijn geschreven thrillers en over het boek dat ik geschreven heb over de Witte Vrouwen. Tim grinnikte en zei: "Ik heb ook zo'n *White Lady* gezien. Ik heb er zelfs een foto van gemaakt."

Een aparte foto

We kregen kippenvet toen Tim zijn mobieltje pakte en ons een foto toonde van de engelvorm die hij had waargenomen, eerder, op 29 november 2006 in Perpignan, toen hij samen met zijn vrouw en twee dochters daar tegen de avond op een terras zat. Wij hadden exact eenzelfde iets gezien als wat hij had gefotografeerd. Ik vertelde hem dat ik ook foto's had proberen te maken, maar dat mijn camera blokkeerde. "Mijn camera blokkeerde ook", reageerde Tim. "Ik probeerde het daarna met mijn flip-flophone, je weet wel, zo'n ouderwetse. Daarmee lukte het wel!" Het schepte meteen een band en we spraken af dat we er later eens uitgebreid over zouden praten. Tim gaf me toestemming om zijn foto in *ParaVisie* te plaatsen.

De 'onzichtbare' sarcofaag

Enkele maanden later hadden we afgesproken met de Engelse Tim en zijn Franse vrouw Sylviane. We liepen met z'n vieren over ons terrein richting ons huis. Het was vroeg in de avond en het was nog licht. Een lage vallende ster trok onze aandacht en oogde als een vuurpijl. "Dat is ook toevallig!", zeiden we tegen elkaar, omdat natuurlijk de ervaring met een luchtingel centraal zou komen te staan tijdens ons gesprek. Eenmaal geïnstalleerd aan tafel concludeerden we dat het zien van de engel een levensveranderend moment had ingeluid voor ons alle vier. "Voor mij was het alsof de engel me een nieuw pad opstuurde en een deur opende", vertelde Tim. Vlak na het zien van de engel had hij een klus voor *National Geographic* gekregen, waarbij hij als chauffeur werd ingehuurd om de presentatrice en programmamakers naar allerlei locaties te vervoeren die verband houden met Maria Magdalena. Hij merkte toen dat hij van alles begon te zien wat anderen niet zagen, onder andere bij La Sainte Baume. In deze plaats ligt hoog op een berg een grot waar volgens legenden Maria Magdalena gewoond heeft en begraven zou liggen. "Ik liep in de grot en zag daar een kleine sarcofaag, die andere mensen helemaal niet bleken te zien. Later, in de Basiliek, was het alsof een schilderij begon te leven en alsof de beeltenis een trigger was die me een complete film liet zien van anderhalf uur. Uit het ene vloeiende het andere voort, want ineens werd me een hoop duidelijk waar ik nu over aan het schrijven ben. Dat mensen in zulke

schilderijen allerlei geometrische figuren menen te ontwaren, zoals ze dat ook doen bij *Het Laatste Avondmaal van Da Vinci*, is volgens mij slechts een afleidingsmanoeuvre. Het is beter om naar de diepere lagen te kijken en dat heeft mijn blik veranderd."

Ufo's

Ook Sylviane beaamde dat de engelverschijning haar leven veranderde. Ze kreeg sinds dat moment allerlei paranormale ervaringen. "Het heeft mijn aanvoelingsvermogen versterkt. Ik kan meer voelen aan mensen, zoals wie ze zijn, in positieve of negatieve zin. Ik voel ook dingen niet betrekking tot hun gezondheid. Van een buur, die niets mankeerde, voelde ik dat hij spoedig zou sterven. Toen die man een val van een brug niet overleefde, kwam die voorspelling uit. En wat ook apart is, is dat ik als ik iets heel erg hoop, het ook gebeurt. Zo was ik op een dag erg ziek en hoopte ik dat Tim eerder thuis zou komen. Hij voelde dat feilloos aan en stond vroeg in de middag op de stoep."

Tim en Sylviane hebben voor deze ervaring ook ufo's gezien, maar na de ervaring heeft dat zich bij hun versterkt en zagen ze veel vaker afwijkende objecten in de lucht. Tim vertelt: "Er deed zich een paar jaar geleden op dat vlak een merkwaardige situatie voor. We zaten op een avond met een aantal kennissen in onze tuin en spraken over het onderwerp ufo's. En terwijl we het daarover hadden, verscheen er, voor iedereen zichtbaar, een grote, witte bol, die over de bergen vloog."

Nieuwe fase

"Sinds het zien van de engel begrijp ik meer en denk ik meer na over dingen", vertelde Tim. "Ik zie ook duidelijker het goede in mensen dan voorheen. Kleine dingen van anderen die me eerst niet zo opvielen, ervaar ik sinds dat moment sterker. Ik zie hun passies en begrijp daarvoor hun drijfveren ook beter. Hoewel ik helemaal niet in channeling geloofde, krijg ik sinds dat moment steeds van alles door. Dat gebeurt soms heel simpel, dan heb ik bijvoorbeeld een vraag in mijn hoofd en

krijg ik daar daags erna een antwoord op of wordt me ineens een teken getoond. De engel luidde een nieuwe fase in, een evolutie in mijn leven. Het is of deuren zich openen als ik erom vraag." Sylviane is poëzie gaan schrijven om zo gevoelens om te kunnen zetten in tekst. Beiden vertelden dat ze al niet materialistisch ingesteld waren, maar dat ze dat sinds de engel helemaal los hebben gelaten. Ik merkte hoe fijn het was om met Tim en Sylviane over dit onderwerp te praten. Want ja, ook wij hebben daarna meermaals ufo's gezien, ook wij stopten in de bergen om een eindje terug te rijden omdat ik een tempelgebouw zag staan, dat helemaal niet aanwezig bleek en ook ik ben poëzie gaan schrijven. Toen we op een dag stenen raapten bij de Bugarach voor een kunstproject, hoorden we in the middle of nowhere boven ons vreemde geluiden die klonken als schurend metaal, alsof we naast een ijzerfabriek stonden, terwijl er in de weidse omtrek niets bijzonders te zien was. Ineens bleek er meer zichtbaar, hoorbaar en vindbaar. Tim is van alles aan het uitzoeken over Jezus en Maria Magdalena die volgens zijn gekregen aanwijzingen in deze regio hebben geleefd, ik ben een behoorlijke verdieping aan het aangaan met het vroege Keltische geloof dat ook in deze regio heerste en ik hop daarbij ook van ontdekking naar ontdekking.

Afwijkende energie

Volgens de Française Sylviane heeft dit alles ook iets met deze Franse bergstreek te maken. "De energie is hier sterk en bekrachtigt je persoonlijkheid. Veel mensen die in deze regio op vakantie komen, zouden er het liefst een huis kopen en vergapen zich dan voor etalages van make-larskantoren. Je zou kunnen denken dat dat iets te maken heeft met de fijne vakantiesfeer, toch zijn zulke mensen vaak ook elders op vakantie geweest, waar ze zich ook prettig voelden, maar niet die drang voelden die ze hier ervaren." Voor mijn man en ik zijn haar woorden herkenbaar. De ongerepte natuur, de zuivere energie, de krachtige sferen waarin wij ons hier wentelen, voelden voor ons na een weekje vakantie in de streek ook al als

thuiskomen. Net zoals andere gelijkgestemden uit allerlei landen, kochten ook wij in deze regio een huis. Alles is hier nog zo ongerept en puur en dat geldt ook voor de mensen die hier wonen, die overwegend zeer aardig en open zijn, wat de sfeer ook erg prettig maakt.

The White Lady of the Pyrenees

Maar wat zijn dat nou voor witte vrouwelijke engelen die we gezien hebben en die zoveel in gang zetten? Zouden dit de sylfen zijn waarover in oude boeken gesproken wordt? "Sylviane en ik noemen haar 'The White Lady of the Pyrenees'", merkte Tim op. "Ik kan haar energie die ik op dat moment voelde nog steeds soms exact zo voelen in ruimtes, bij mensen of tijdens bepaalde situaties. Zodra ik dat voel, weet ik dat ik extra alert moet zijn." Hij is van mening dat het niet goed is om zo'n luchtwezen in een categorie te plaatsen en dat het beter is om de ervaring te accepteren en te genieten van de deuren die het opent. Hij vindt het niet nodig om altijd verklaringen te zoeken voor wat we zien. Hoe toevallig was het dat wij door de drummer waren uitgenodigd om naar dat optreden te kijken en dat Tim door de zanger gevraagd was te komen? En wat apart dat we met elkaar in gesprek raakten en een vergelijkbaar hemels fenomeen hebben waargenomen. Ik sluit een meteorologische verklaring uit, omdat ik niet geloof in een wereld waarin hogere sferen geen tekens via natuurverschijnselen kunnen geven. Net zoals ik niet geloof dat het toeval is dat we uitgerekend op het moment van onze afspraak met zijn vieren getuige waren van een vallende ster. We hebben er in ieder geval twee vrienden bij en een vergelijkbare ervaring die ons met elkaar verbindt. •

De foto van Tim